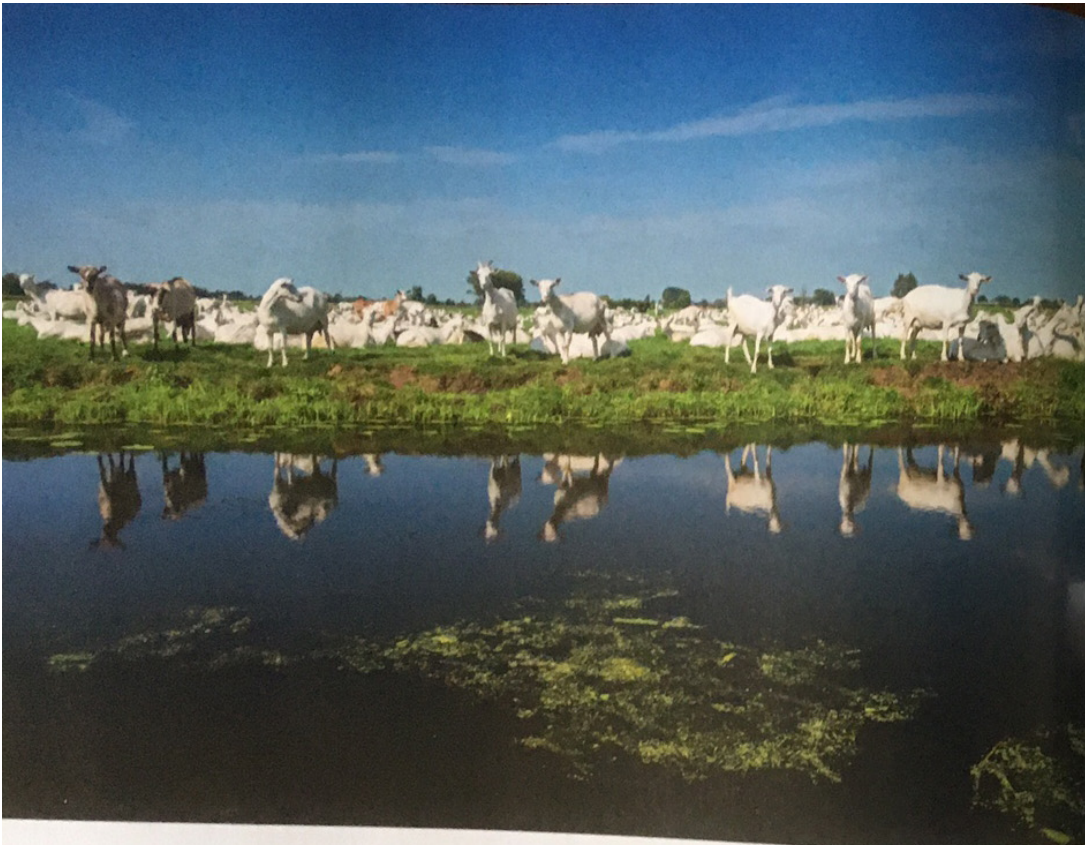

Ticket DOUWE ANNE VERBRUGGE | Fotografie LODE GREVEN

In harmonie met
Richting *natuur en medemens*
DE MELKSTAL

“Pap! Waarom heb je het hek zo strak dichtgezet?”, roept Rebekka over de polder in de Alblasserwaard. Haar galmende meisjesstem verbreekt voor een kort moment de zondagse rust op deze kalme namiddag. “Even goed duwen Bekkie, het lukt je best”, klinkt het vanaf de boerenlandweg. En zowaar, een moment later hobbelen de geiten in galop richting de melkstal.

Vanuit het weiland mogen de geiten eerst nog even de berm in. Het hele gezin helpt mee om de kudde op die plek te houden. Inclusief baby Odelia die meegaat in de rugzak. “Hier vinden de geiten kruidenrijke grassen en planten, populieren-takjes en brandnetels. Die brandnetelbladeren reinigen de maag. Ze zijn er verzet op”, weet

vader Machiel van Ooijen. Na een kwartiertje grazen wordt het toch echt tijd voor de melkbeurt. Een tikje op de billen met een wilgentwijgje is genoeg om de geiten de goede kant op te krijgen: de stal in.

Rebekka is de oudste van het gezin van Machiel (43) en Mariska (39) van Ooijen. Het gezin telt negen kinderen. Na Rebekka volgen Lael (13),

Jochebed (11), Joshua (10), Elisheva (8), Tirza (6), Ezra (5), Gadiëlla (3) en Odelia (1). Sinds 2014 woont de familie aan de Melkweg in Langerak. Machiel: “Ik heb mijn hele leven al graag boer willen worden. Het is ons echt gegund om op deze plek een biologische geitenboerderij te beginnen. De boer die voor ons op deze boerderij zat, was zo onder de indruk van ons enthousiasme en de gezelligheid die de kinderen met zich meebrengen, dat hij niet het onderste uit de kan vroeg. Dat maakte het voor ons mogelijk hier een start te maken. Van God en mens is ons veel gegund.”

Klepperende klompen

In de melkput brengt veertienjarige Rebekka met een ongekende boerenbehendigheid de tepelbekers aan. De melk stroomt. De struise blonde puber veegt haar handen schoon aan haar schort. Als een jonge boerin uit vervlogen tijden. “Liever zou ik ze met de hand melken,

“We lijken een beetje op een Amish-gezin, vind je niet?”

maar daar zijn het er net even te veel voor.” Meer dan vierhonderd witte geiten melkt Rebekka iedere namiddag. “Papa of mama lopen wel altijd rond en helpen zo nu en dan een handje, maar op zich kan ik het hier wel alleen af. Eigenlijk vind ik koeien melken nog leuker. Koeien zijn grappiger dan geiten. Maar ja, mijn broertje melkt samen met papa momenteel de twee melkkoeien. De melk van koeien is ook lekkerder dan die van geiten. Veel romiger.” Klepperende klompen verraden

de komst van zusse Jochebed. “Hé Rebek, mag ik de geiten brokkies geven?” “Effe wachte nog tot de volgende ronde”, bepaalt de oudste zus. “Ze moeten eerst allemaal uit zijn.”

Klein viertje

De lange rode baard van Machiel, de traditionele boerenkledij en de folgele klompen die het gezin opfleuren, maken duidelijk dat de familie Van Ooijen geen doorsnee boerengezin is. “We lijken een beetje op een Amish-gezin,

vind je niet?”, lacht Machiel. En verduidelijkt vervolgens dat zij Messiaanse christenen zijn. “We hebben een aantal joodse geloofsregels. Zo vieren wij net als de joden onze rustdag op zaterdag. Dan is het hek voor aan het erf gesloten. Een kerkelijke gemeenschap hebben we niet. We houden thuiskerk.” In het verlengde van hun geloof runnen Mariska en Machiel hun boerderij in harmonie met natuur en medemens. Mariska: “Dat van de medemens vinden we erg belangrijk. We leven

niet op een eiland. Voordat we hier kwamen wonen, hebben we een jaar in Nieuw-Zeeland gewoond. Machiel werkte op een boerderij en was altijd weg of onderweg. Hoe mooi de natuur daar ook is, ik werd echt eenzaam. Dan blijkt maar weer hoe belangrijk het is om samen met anderen te leven. In harmonie dus. Dat geldt ook voor de dieren op de boerderij. Het gaat niet om het behalen van een megaproductie aan geitenmelk. Ook geiten met een klein uiertje die wat minder melk geven, horen er gewoon bij. Die zijn ons net zo veel waard als de topgeiten."

Tesla

Buiten op het erf bij de enorme moestuin komt Joshua aangelopen met een emmer vol kreeften. Gevangen in de poldersloot. Zijn broers en zussen hangen met hun kopjes meteen boven de emmer. Zonder blikken of blozen worden de kreeften bij hun achterlijf opgepakt. Als de emmer iets te gretig heen en weer wordt geschud, grijpt Machiel in.

*'Dat wij op een
bijzondere manier
leven,
ervaren wij zelf niet'*

"Niet met de dieren spelen jongens, ze hoeven geen hersenschudding op te lopen! Zet ze zo maar weer terug in de sloot." Drie kinderen zitten op school, de anderen krijgen thuis school. Machiel: "In de ochtend breng ik die drie in de auto weg, 's middags worden ze door een buurvrouw thuisgebracht. In een Tesla, haha. Zie je het voor je?" Mariska: "Natuurlijk is het belangrijk dat ze omgaan met leeftijdsgenoten, maar we vinden het ook belangrijk dat onze kinderen opgroeien met ouderen. Als er een begrafenis is, gaan onze kinderen gewoon mee. We denken niet in 'hokjes' of in leeftijdscategorieën. We leven samen. Ik vind het schandalig hoe in Nederland soms met ouderen wordt omgesprongen. Weggedrukt in een instelling. Zo hoort het niet."

Doonie vis

Een televisie heeft het gezin niet, laat staan een smartphone. Machiel: "Ik lees veel. En ik

verdiep me in dingen. Vrienden van mij hebben wel internet. En ik beseft dat het best handig kan zijn, maar die enorme informatiebubbel is ook ontzettend vermoeiend. Het stopt nooit. Ikzelf denk over een heleboel dingen anders dan andere mensen. En dat is soms best lastig, vooral voor mezelf. Misschien volgen we niet

de gebaande paden, maar wij hechten aan waarden als gezamenlijkheid en aan een leven in en met de natuur. We maken ons eigen brood en onze eigen kaas, eten uit de tuin, maken veel van onze kleren zelf en geven grotendeels thuis school aan de kinderen. Dat wij op een bijzondere manier leven, ervaren wij zelf niet.

‘Het is hard werken als je alles biologisch wilt doen’

Voor ons is het normaal. Tuurlijk besef ik dat anderen er misschien anders naar kijken. Maar weet je ... dooie vis gaat met de stroom mee.”

Liever een paard met wagen

Onder het melken door vertelt Rebekka dat ze eigenlijk nog niet goed weet of ze altijd op de

boerderij wil blijven werken. “Het werken in de zorg lijkt mij ook wel leuk. Maar eerst moet ik nog mijn vmbo afmaken, dan zie ik wel weer verder.” Nieuwsgierigheid naar het leven op internet heeft ze niet. “Ik vind het wel lekker rustig zo.” De ‘snelle’ wereld van TikTok-filmpjes en modieuze kleding boeit haar werkelijk

niet. “Een broek heb ik nooit aangehad. Het lijkt mij vreselijk strak zitten. Geef mij maar lekker een wijde rok of jurk. Met een schort ervoor. En het hoofddoekje is gewoon hartstikke handig tijdens het melken. Anders zitten je haren in de weg. Wel ga ik met mama mee om stof uit te zoeken voor de jurken. Ik weet wat

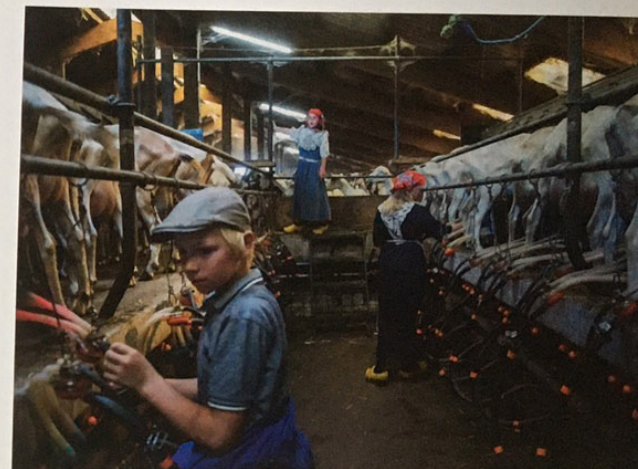
ik wil.” Mariska: “Gelukkig heb ik nog een aantal tijdschriften van Knip uit de jaren tachtig. Daar staan nog modellen in die de meiden nu dragen.” Na zo’n vijf minuten melken zijn de geiten ‘uit’. Ze geven zo’n anderhalf tot twee liter. Een volgende rits geiten volgt. Machiel komt kijken hoe het gaat. “Bekkie is soms ietwat ongeduldig. Je moet ze wel goed uitmelken, meissie!” Rebekka tovert een glimlach op haar gezicht richting haar vader en babbelt lekker verder: “En o ja, ik ga ook geen rijbewijs halen. Liever schaf ik een paard met wagen aan. Lijkt mij veel leuker.” Machiel: “Als ik premier van het land was, zou ik overall een maximumsnelheid van dertig kilometer per uur invoeren. Al dat gehaast is nergens goed voor: ‘Don’t drive faster than your angel can fly!’”

75 paar klompen

Machiel dagdroomt dat hij het liefst als de Amish zou willen leven. “Simpel en eenvoudig. Aan de andere kant moet ik dat ook niet romantiseren. We zouden slecht zonder elektra en stromend water kunnen, om maar eens wat te noemen. En ik zie ook wel dat de jongens graag trekker rijden en nu al liever laswerk doen dan met de hand onkruid wieden. Maar het Amish-leven is wel een ideaalbeeld dat ik voor ogen houd. Rebekka zou zo’n leven goed aankunnen. Het liefst houdt zij gewoon vijf geiten om deze met de hand te melken. Toen ze zes was, zat

ze al onder de geit. Kreeg ze met de hand zo een uier leeg. Nu maakt ze kaas. Geweldig leuk vind ik dat. Misschien lijkt het wel alsof we uit een nostalgische oud-Hollandse film zijn wegelopen, maar dat is toch echt niet zo. Het is hard werken als je alles biologisch wilt doen. En met geiten werken is lang niet altijd even makkelijk. Als het maar even regent, stoppen ze met grazen. Het zijn net vrouwen: hun haren mogen niet nat worden, haha. Maar het

geeft voldoening dat wij in rust kunnen leven. We zijn rijk gezegend en blij omdat wij ons leven zelf mogen inrichten. Het beste is om de natuur en Gods gang van zaken op je af laten komen. Gewoon zoals het is. Pas nog kon ik 75 paar klompen voor 3 euro 50 per paar kopen. Hoe blij kun je mij maken! Als je in vertrouwen met God, natuur en medemens leeft, komt dit op je pad. Je moet durven om buiten de eenheidsworst te leven.”

‘Geef mij maar lekker een wijde rok of jurk. Met een schort ervoor’